

تدوین یک منشور مشترک برای تحکیم اتحاد ما ضروری است

تدوین یک منشور مشترک برای تحکیم اتحاد ما ضروری است

نظر به اینکه: یک تجمع سیاسی بدون تکیه بر اصولی که مورد قبول تمامی فعالین، همراهان و علاقه مندان آن باشد، نه میتواند شکل بگیرد و نه میتواند به حیات خویش ادامه دهد؛ یک تجمع سیاسی بدون طرح و تصویب اسناد سیاسی، برنامه ای و راهبردی نمیتواند حضور سیاسی و عملی خویش را سازمان دهد؛

در درون یک تجمع سیاسی با خصلت جنبشی چندین دیدگاه سیاسی، برنامه ای و راهبردی وجود دارد؛ تدوین یک منشور مشترک برای تحکیم اتحاد ما ضروری است. از همین رو ما امضاء کنندگان زیر پیشنهاد میکنیم این بحث در دستور کار گردهمائی سراسری قرار گرفته و علاوه بر اسناد سیاسی و ساختار، منشور مشترکی نیز تدوین و تصویب گردد. طرح ضمیمه نمونه ای است از آنچه که ما تحت عنوان " منشور مشترک " مد نظر داریم و برای روشنتر شدن مطلب منتشر میگردد.

اختر تابان - احترام کشاورز - احمد شکوهی - اسفندیار جهانبخشی - ابراهیم اوستا - احمد صفاریان - اصغر اسلامی - اردشیر رضائی - احمد شیرازی - باقر مرتضوی - بهروز رسولی - بهمن ساکی - سعید آرمان - سیمین افشار - جلال شالگونی - هما شرف الدین زاده - مجید نوشین - محمود مقدم - رضا اسلامبولی - ناصر خسروی - جواد قاسم آبادی

منشور مشترک

ما کوشندگان جنبش..... با نفی حکومت‌های استبدادی، موروئی، مذهبی و مسلکی برآنیم که:

۱- جمهوری مناسبترین شکل تجلی اراده ی آزاد مردم برای حاکمیت بر سرنوشت خویش است. این نظام بر پایه ی رای آزاد، مخفی و مستقیم عموم شهروندان، با پذیرش تنوع بینشها و روشها، در شرایط آزادی عقیده، بیان، حزب و تشکل سازمان می یابد. این اراده ی آزاد با هیچ چیز خارج از آن محدود یا مشروط نمی گردد.

۲- اراده ی آزاد مردم بدون جدائی نهاد دین از نهاد دولت، تبدیل مذهب به امر خصوصی افراد و مدیریت جامعه بر پایه ی اصل لائیسیته معنا و مفهومی ندارد.

۳- اراده ی آزاد مردم بدون مشارکت برابر حقوق زنان و مردان در مدیریت جامعه معنا و مفهومی ندارد.

۴- کشور ایران یک کشور کثیرالمله است که ملیتهای ساکن آن به اشکال و درجات مختلف از ستم ملی رنج میبرند.

اراده ی آزاد مردم بدون رفع ستم ملی بر پایه ی برابر حقوقی این ملیتها از طریق دمکراتیک و مساومت آمیز، معنا و مفهومی ندارد.

۵- هم اینک بیش از پنجاه درصد شهروندان ایرانی زیر خط فقر زندگی میکنند. طی بیست و پنج سال اخیر شکاف میان فقر و غنا ابعاد فاجعه باری به خود گرفته است. اراده ی آزاد مردم بدون تامین حد معینی از عدالت اجتماعی معنا و مفهومی ندارد.

۶- جمهوری اسلامی با نفی و نقض تمامی این اصول مانع اصلی تحقق اراده ی آزاد مردم ایران برای حاکمیت بر سرنوشت خویش است. مردم ایران تنها با برچیدن این نظام - با تکیه به نیرو و مبارزات خود - میتوانند نظام دمکراتیک مورد نظر خویش را سامان دهند.